

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄՆՈՒՆԴ

Խանձարուրն անոր՝ լուսեղէն հիւտուծ.
Հայոց արիւնով եղաւ ծիրամի.
Խանձարուրն անոր ահա կ'արիւնի
Զիւնուտ զիշերին մէջ համատարած,
Երբ հայ տանարին կոչնակն է լրուծ,
Ուկիեռունչ երգին ենու շարականի....:

Ու մըսուրն անոր՝ բամդըւած արդէն,
Անրիւ գոհերու դագաղն է միակ.
Ու մըսուրն անոր մեր երկընին տակ
Լեցուած է Հայոց անվերջ արցունիքն,
Երբ հայ տանարին սիւներն են աւեր
Ու ժամու մամուռն է բանդակը ծածկեր...

Ընծաներն անանց՝ ըստաշխ եւ ոսկի,
Զոր բերին բուրմերն անապատական,
Երեւ պահեցին շողիւնը կեանիք,

Հայ տառապանին շընորիին էր այն.
Ընծաներն անոր՝ զըմուս եւ կնդրուկ,
Մըխաղին յաւէտ մեր սրտէն անշուի:

Ու դարեր յետոյ ձիւնու զիշերով
Հայոց տանարին կոչնակն է լրուծ,
Եւ ատելութեան սուր տառասկներով
Հայոց խորանին բարերն են մեղքուած.
Օճ մը ծըւարած է խնկամանին,
Ու սըկիին մէջ արի՛ն է զինին:

Բայց անոր համար նշմարիտ ընծան
Անհուն խորհուրդն է մեր տառապանին,
Եւ արտասուացօդ հայ վարդենիքին
Երգերն են հիւտուած ոսկի շարական,
Խոսքերը լուսէ որ դեռ կ'աղօքեն
Հայոց տանարին բարերուն սրտէն:

Գահիրէ

ԱՐՍԻՆ ԵՐԿԱԹ

Ք Ր Ո Ն Ի Կ

Քաղաքական ընդհ. կացուրիւնը եւ մեր ազգային հարցը. — Քաղաքական ընդհանուր կացութիւնը աւելի քան երեք խառնացփոթ է և ձըգտեալ: Չորս տարիէ ի վեր անդամ մը եւս ականատես կ'ըլլանք այն տիսուր ու տգեղ երեւոյթին որ պարզուեցաւ առաջին համաշխարհային պատերազմին վերջանալէն քիչ յետոյ. ազատական ազգերը 1914ի պատերազմի ընթացքին քաջութեան, զոհաբերութեան հրաշքներ զործեցին, բիրու ուժի պաշտամունքին ներկայացուցիչ հանդիսացող Գերմանին ու Թուրքին դէմ անկեղծ ու ամուր համերաշխութեամբ մը միացած կուուցան ու բռնութեան պաշտպան այդ զանդուածն զգետնեցին, րայց յաղթանակէն քիչ յետոյ անդիմական դիւտնագիտութիւնը սկսաւ զաւել Թրանսայի դէմ, Ֆէյզալի հակաֆրանսական պայքարին իր օգնութիւնը բերելով, գերմանական զօրութիւնը վերա-

կանգնելու խոլ ու յամառ աշխատանքի մը նուիրեն. լով իր ուժերը: Ֆրանսական դիւանագիտութիւնն ալ — ոչ Քէմանսոյի՝ այլ Միլուանի, Պոխանի, Ժօրժ Պօնէր՝ օրով, չախչախուած Թուրքը ոտքի հանեց, կարծելով թէ ան Անդլիոյ դէմ իր դաշնակիցը պիտի ըլլար. իսկ ամերիկեան ժողովուրդը իր մեծամասնութեամբ Մընրօի վարդապետութեան յարած՝ տապալեց գաղափարապաշտ մարգասէր Ռւիլսընը եւ իր աղիտաբեր մեկուսացմամբ իր անդլիացի ու ֆրանսացի դաշնակիցներուն գործած սխալներուն ծանրացմանը նպաստեց: Կոռուզ զինուորները՝ իրենց զեկավարներով՝ հոյակապ եղած էին ու լիակատար յաղթանակը շահած: Դիւանագէտները, քաղաքական վարիչները հոգիի ու մտքի միեւնոյն մեծութիւնը ցոյց չէին տուած: Ատոր ողբալի հետեւանքներէն մին եղաւ այն որ պատերազմի ընթացքին ամե-